

874

מדינת ישראל
חכ"מ

ט. ב.

פרוטוקול מס' 36/א

מימדינת ועדת החינוך והתרבות והחקיימה
ביום ג', כ"ד בחמוז תש"ז - 3.7.1956
בשעה 11.05.

נוכחיה:

- חברי הוועדה:
- ח. פרסיץ - היו"ר.
 - א. א. בריאל
 - ר. הקטין
 - ב. צ. הרמל
 - פ. זואריץ'
 - ח. כפריח
 - ח. מגורי-כהן
 - ד. נצר
 - ר. צברי
 - י. רוקח
 - י. דפאל
 - א. הלמי

נציגי חבר החלטון המקומי:

מוזמניה:

נציגי עיריית חל-אבלב:

- ד"ר כדורי-מסלא מקוה מנהל מחלקת החינוך.
- ד"ר כסוף.-חגן מנהל מחלקת החינוך.

ד"ר ריבלין - מנהל מחלקת החינוך של עיריית נתניה.

מר מיכאלי - ראש עיריית הרצליה.

מר אילון - ראש עיריית חולון.

מר אלון - יושב-ראש הסועצא בבנימינה
(?) מר הובסטיין - מזכיר חבר החלטון המקומי.

א. יסקירוח על מצב בתי-הספר התיכונייה
העירונייה ברשויות מקומיות סוגות.

חדר-היונה:

=====

סוחת את הימיבה.

היו"ר ח. פרסיץ:

3.7.1956

סקירות על מצב בח"ל - ספר
תיכונני עירוניות
ברשויות מקומיות חונות.

ד"ר כדורי:

האימנסייה העירונית הראשונה נוסדה בח"ל -
אביב בשנת 1945. מאז התפתחו הדבריה

במידה וכן מסחרר והגענו עתה לידי כך שיש לנו 2530 נרשמים מתקבלו
בשנה זו.

החילה היו בקרב הציבור ומועצה העליונה

אנשיה שהטילו ספק בצורך לקיים חינוך תיכון עירוני מאחר שהיו
קיימות בח"ל - אביב גימנסיות פרטיות או ציבוריות - פרטיות. כאילו מספר
המקומות לגימנסיה העירונית היה מצומצם הוא נקטה בחיטה של
סלקטיביות ועל-ידי כך נקבעה רמה של הגימנסיה הראשונה הנקראת
על שם דוקטור מרון שהיא היתה שם דבר בארץ כוללה וזאת הודות
לסלקציה של התלמידים בגימנסיה חלנו.

החלמדיה חלנו מתקבלה על סמך מני

נחונות: הציונות החל בית-הספר היסודי דבחינה פסיכו-סכנית. מני
גורמים אלה מחבריה ומחלקיה ל-2 וקובעים מדיה מסויימת, מאחר
ותמיד לט מספר מוע מדיה העולה על מספר הנקלטיה על-ידי כך
נוצר סח טוב לגימנסיה ומספר הפונים לבתי-הספר תיכוניים עירוניים
הולך וגדל משנה לשנה, במידה והעיריה יכולה להענות לעול הכספי
הגדול הכרוך בפתיחת גימנסיות חדשות. אמנם נפתחו גימנסיות חדשות
נוספות ובכל זאת המיד עמדנו בפני לחץ קשה של מספר מוע מדיה העולה
לעין ערוך על מספר המקומות הזבולנו להעמיד פחות הציבור. כדי
לענות אילווסטראציה, אני יכול להגיד לכה ממספר המועמדים הוא כפול
ממספר המקומות שיש לנו בגימנסיה. דבר זה באופן הגיוני מעלה את
הממוצע הנדרש לכה קבלת תלמידים לבתי-הספר מיום המספר המקומות
הוא מוגבל.

השנה'אנו עומדים במדיה של 77 נקודות.

מדיה זו מורכבת מ-50% מציוני בית-הספר היסודי ו-50% - הוצאה
הבחינה הפסיכו-סכנית. המכון הפסיכו-סכני ידוע בארץ. זהו אחד
מהכו נלה הראשוניים המדריכים גח מקומות אחרים והעבודה לעשות כו
ללא מצח. אנו סומכים מאד על הוצאות הבחנות האלה מלוח ההמחזוריה
היצאו עקב הבחינות האלה הוכיחו שהממצאים היו בבונים לחלוטין.
השנה המדיה גבוהה מאד בהשוואה לשנים הקודמות. לא מעטרה המקריה
התלמידים שקיבלו ציונים טובים בבתי-הספר היסודיים והממוצע שלהם
הגיע לטוב או כמעט טוב לאד ולצערנו הרב נהארו מחוץ לכותלי
הגימנסיה, כי המדיה אצלה הגיעה ל-75 נקודות. יש לנו מלחמה יום-
יומית בקול לכך, אחי כי אני מודה שמדיה של 77 נקודות היא גבוהה.
אבל זאת מחוץ המסדכנה שאין לנו השנה הקצוב להרחיב את החינוך
התיכון אנו נאלצים לסרב לתלמידים.

מנין נובע הגידול-המפתיע הזה לביקוס

בתי-הספר תיכוניים עירוניים? יש לכך 3 גורמים: (1) גידול
הא כלוחיה בח"ל-אביב, שלומר, מספר תושבי העיר גדל. (2) שנת
1956 היא שנת הילודה של 1942-43 שהוא דור מלחמת העולם השנייה,
ואין צורך להרחיב על כך את הדיבור, כי עד לאותן השנים היתה
ביקורה מסויימת על הילודה, לאחר-למנה-זו, כאחר ארץ-ישראל הרגיסה
עצמה מחוץ למלחמה נולדו ילדים שהם היוה בגיל 14 ומספרם
עולה על מה לחיערנו, אילו היה גידול דימוגרפי רגיל.
(3) הגורל החלוחי הוא גורל כלכלי. העיריה נקטה בקו מאד ליבראלי
לגבי בתי-הספר התיכוניים וקבעה חכר לימוד שאינו עומד בלוח
פחופרציה למה שהעיריה מוציאה על חינוך תיכון.

לפי המספרים הנמצאים כרגע בידי עולה

ילד בבית-ספר תיכון 360 - 350 לשי לאילו העיריה, לאחר העליה
האחרונה, גובה מתלמידי בעלי יכולת 165 לשי, ובכיתות יותר גבוהות

3.7.1956

סקירות על מצב בחי-ספר
חיכונייה ברחויות מקומיות
סוגות.

ד"ר כדורי:

175 ל"י. הורה אומר: 50% מההוצאות סזה עולה לעיריה. אמנה
 העיריה מקבלת מממשלת ישראל הוצאות לרכישת ציוד בסך של 5 ל"י לילד
 ליונה - דבר זה אינו מהווה גורם לעידוד הרחבה רשת החינוך החינוכי
 בחל-אביב, ובעיקר, מאחר לבתי-הספר החינוכיים הפרטיים או הציבוריים
 למחצה קבעו סכר לימוד גבוה באופן יחסי, בערך 400 ל"י לסנה. יש
 לחי לבן, כי המצב הכלכלי בארץ הסנה אינו קל ביותר, הרי האחוז
 גדול יותר של הורים נאלץ לפנות לבחי-ספר חינוכיים עירוניים ואילו
 היה המצב טוב יותר היו מרחיקים לעצמם לפנות לבחי-ספר חינוכיים פרטיים.
 במידה שהתלמידים הם סטיפנדיאנטים אזי איננו מפסידים 165 ל"י, אלא
 165 ל"י מחות 120 ל"י להיא הסטיפנדיה, כלומר העיריה מפסידה עליהם,
 140 ל"י. יחננו עוד גורם מעניין: הכל מעריכים למסדר החינוך והתרכות
 נותן סטיפנדיה והיו לנו 700 סטיפנדיאנטים, אבל העובדה הישנה
 סטיפנדיאנטים אחרים שמספר הפניות הוא גדול יותר. אנך נמצאה במצב שלא
 נוכל להגדיל את רשת לבחי-ספר תיס נייח עירוניים במידה ניכרת ועל-
 ידי-כך אולי נסתור את המגמה הכללית שהולמעה על על במת הכנסה האנו
 זקוקים לאינטליגנציה ואנשי מקצוע, אבל וננו עומדים להצט גסני טוקת
 סבורה.

בחנה זו קל 1956/7 יחננו סכום נכבד

לחינוך תיכון, סכום המתקדב ל-1.000.000 ל"י. מהקציב זה לא נחאפסר
 לנו לפחות אף לא כיתה אחת נוספת. תחילה היה סכום זה 300.000 ל"י,
 לפני ההתיקרות החתול שחה ועד סוף החנה נגיע ל-1.000.000 ל"י
 בקרוב. יוצא אפוא, כי לא נוכל להוסיף אף לא כיתה אחת נוספת
 למרות העובדה שמספר הפונים גדל ב-50%.

חברי, דוקטור כסיף יחמח לתת לכה
 אינפורמציה נוספת מאחר שהוא הממונה על המדור לחינוך תיכון.

ר. צברי:

אני הבינתי, כי ילד בעל יכולת מסלח
 165 ל"י לחנה?

ד"ר כדורי:

אחוז לא קטן מחותרר-ב-75% - 50% - 25%
 מחכר הלימוד, כהתאה לבדיקה מיוחדת של
 ועדה לתלמידים מחותרר-כולה. איננו גובים מכל אחד 165 ל"י, אין
 ילד המסלח את המכסימום המסתלה בכיתה הראשונה סזה 165 ל"י, בכיתה
 השניה - 175 ל"י, בכיתה השלישית - 185 ל"י צבכיתה הרביעית -
 195 ל"י. המכסימום הוא 175 ל"י לילד בעל אמצעים, או חיל לו
 הוריה בעלי אמצעים המוכנים לעסוק מאמץ. תלמידים המבקשים להפחית
 להם מחכר הלימוד אינם מבקשים להפחית מ-360 ל"י. הם מופנים
 לוועדה מיוחדת בודקת ולנותנת להם הנחות. הכנסות העיריה מילר
 לימוד אינך 2500 תלמידים כפול 175 ל"י, אלא סכום הרבה יותר קטן.
 אנו גובים רק 60% מחכר הלימוד.

ר. צברי:

האם ילד בעל יכולת סדכה בבחינות פסיכו-
 טכניות מקבל סטיפנדיה?

ד"ר כדורי:

אין אצלנו סטיפנדיות.

היו"ר ח. פרסיץ:

אני התכוונתי לסטיפנדיות ממחלתיות.

3.7.1956

חקירות על מצב בתי-ספר
חיכוניות ברחובות מקומיות
חונות.

ד. נצרי:

האם יחנה עוד החלומים מיוחדים לתלמידי
בתי-הספר החיכוניים כמו, אגרת חינוך,

איזה החלומים, וכמה?

יחנן סמועות על סביבת חבת בעיריה חל
תלמידי בתי-ספר אמלכתי בחכונה התקווה. תלמידיה אלה קיבלו
סטיפנדיה ורציה להקבל לבית-ספר חינוך עירוני לא דתי והעיריה
מפנה אותה לבתי-ספר דתיים. הייתי רוצה לדעת מה כאן העניין?

י. רפאלי:

האם בבחירת תלמידי לבתי-ספר חיכוניים
עירוניים קובעת רק רמת הציונים ותוצאות
הבחינה הפסיכו-טכנית, או ישנה גם התחשבות במצב הסוציאלי של
התלמידיה? כלומר, האם בזה סתתלמיד חסר אמצעים זה נותן לו יותר
נקודות על-מנת שיוכל להתקבל מאחר שכאן יותר זול מאשר בבית-ספר
חיכוני פרטי?

ד"ר כדורי:

נכון הדבר שיש מספר מצעמדיה-רבב נכון
טבבית-הספר בו למדו התלמידיה הם קיבלו
ציונים טובים. אולם בבחינות הפסיכו-טכניות קיבלו ציונים
נמוכים, למטה מן המינימום שאפשר היה לקבוע אי-פעם. אינני יודע
מה הסיבה. אבל עובדה, כי לפי-הנזהל הקייה היוח יחנה סלקטיביות
והמדיה היא לפי 50% - הציונים מבית-הספר היסודי ו-50% - הבחינות
הפסיכו-טכניות בהן הם קיבלו למטה מן המינימום. לא יכולנו להענות
לתביעות כמה הודיה ולצורך עובדות מיוחדות לפי איזור-גאוגראפי,
טכנולי, או דתי. המדיה היא 77 נקודות, אלא מישהו תושב
חכונה התקווה, או מהעדה החימנית וקיבל רק 66 נקודות, אין
אפשרות פיסית ומוסרית-לענות זאת. על-כל-פניה ההוריה לא באו על
סיפוק והדדיע, כי הם מצריכים סביחה עד אשר יתקבל כל ילדה
מפני שאינה רוציה בהפליות. ניסיתי לחכנע את ההוריה, כי ישנו
נוהל מחוייב ואין כאן כל כוונה דכל רצון לפגוע במיוחד מסיבה
זו או אחרת. אבל לפי הנזהל הקייה אין מוצא. לא נכונה העובדה
חמישה יעץ להם ללכת לבית-ספר דתי, ש'איננו' פייעציה לאף אחד
ללכת למקום זה או אחר. נכון הדבר טבבית-ספר חינוך דתי מספר
חמועמדיה הוא קטן, כי מתקבלים רק תלמידיה המסחויכים למשפחות
דחיות.

ד"ר כסיר:

הבעיה המעמית טבה נחקלנד עתה היא ממספר
גוצרי בתי-הספר היסודיים עולה מהנה
לחנה וזאת לאחר תקופת שפל שהיחה כחנת 1941/2 - חנה המלחמה -
באירופה כאשר הילודה היחה קטנה ומוגבלת. לאחר מכן אנו נכנסים
לחנה של ילודה מוגברת ומחזור הבוגריה גדל: לפני חנה היו 2900
תלמידיה, חנה 3400, בחנה הבאה 4200. יוצא איפוא, כי-בעוד
מספר חניה יוכפל מספר המסוימים את בתי-הספר היסודיים ואח אחוז
הפונים לחינוך חינוך עירוני בחל-אניב יסאר כפי שהוא - של 50% -
וכאן גם העליה מחוץ-לארץ לא חינתה דבר, הרי הפניה לחינוך חינוך
חלך ותגדל.

הבעיה חחניה מחולכת בהרכב המחזור,

עד עתה היה המחזור מורכב מבגדה חל יהודיה טוביה בני העליה 4 - 5
חבאה אאירופה וחכניה הלימודיה, בחינות הבגרות היך מוטאמיה
לישריה אלה. עתה נעשה המחזור מזרחי יותר וישנה ילדיה רביה
יותר מעיראק, חימן ופרס הגוצריה את-בתי-הספר היסודיים, ש'יש
עתה חירות מונע, העקב וחיינוך חובה-ילדי אפרודיה פגייעט לייז-יום
בית/הספר היסודי

3.7.1956

סקירות על מצב כהל-ספר
תיכונות עירוניות
ברחובות מקומיות שונות.

ד"ר כסאף:

ועמדיה בחור וש קמיה בית-ספר-על-יחודי. התופעה שרואים בתל-
אביב היא תופעה רגילה בכל מקום, ונעמו סידוריה אד-הוק. העירייה
הקימה כ-10 בתי-ספר ועתה אנו מטפלים בהקמת בית-הספר ה-11, 12,
13. יש לנו 7 בתי-ספר תיכוניים של בוקר ו-3 של ערב, והתצרוכת
הולכת וגדלה.

שביתת שבת של אלה התובעים הינוך היכון -
יש לברך על כך. אולם ודאי החאלו מדוע לא קיבלנו תלמידיה אלה?
חרי ימנה חעודה בגרות בעלת רמה מסוימת ממנה לא נוכל לזוז,
כי משרד החינוך והתרבות אינו יכול לזוז ממנה סאה לא כן אנו נתפסים
ללבנטליזיות. בית-הספר היכון צריך להבטיח מלאי מתאים לבתי-הספר
הגבוהים. אם משרד החינוך והתרבות חובע רמה מסוימת, אף עלינו
לקבוע רמה מסוימת, ובעיקר, לחייב לב לרמתה של המתקבלים. המועמדיה
אינה מבטיחה זאת מדוע אין המתקבלים. אולם כבר הזכרתי, כי בתי-
היסודיים באזורי החובתיה דמתה נמוכה, רמת ההיסגיה נמוכה. תלמיד
המביא "טוב מאד" מסכונת התקווה או גבעה עליה זונה רמתו מזו של
תלמיד בית-ספר בלפור. זוהי עובדה ואנו צריכים להצטרף על כך.
אבל החוצה היא מהוליה האלה איננו יכולים להתקבל לבית-ספר היכון
עירוני, ואם הם מתקבלים - איננו יסורים לסיימו. ברור שכל
מקרה כזה הוא אינדיבידואלי. עדיין אין לנו בוגרים מעדות המזרח
בהמוניה ועד אחר לא יהיו לנו בוגרים כאלה בהמוניה לא נפתור את
הבעיה.

הסברתי שהסלקציה היא כלל כל יעבורו

אנו מוכרחים לנהוג לפי סלקציה כדי למצוא קנה-מידה צודק, כי
ובכיתה אחת ילדים מן הילדים מקבליה ציונים טובים, חרי כיתה
אחרת הם לא כל-כך טובים, וגם כאן עלינו לנהוג כך. אין לדרוש
אותה רמה מילד מהוריו בעלי רמת אינטליגנציה גבוהה לבין ילד מהוריו
אינה כאלה.

אולם הבעיה היא לא בית-ספר היכון אקדמאי,
אלא בית-ספר על-יסודי בעל מגמות שונות ולא רק בעל מן אחת העליה
חולמית-הכל ומקבלים חעודה בגרות. הינוך, הינוך טרוח-מקצועי,
מוכרחים להיות כאן וריאנטים שונים. אנו צריכים אפילו אולי להסלוח
אח ההורים ולומר, כי הילד מתקבל לגימנסיה וש צריך להיות מיסחו
היחסי לב לילדים. נניח, בדרומה של תל-אביב היכון הימנה שכונה
חדשה ואידופאית כמו "יד-אליהו" ולידה שכונת התקווה שהיא כבתינת
"סלמס" שהצריך להיות בית-ספר אחר - "קומפריהנסיב סקול" - זהו
בית-ספר מתאים לסביבה כזו. אבל לו יכולנו לגייס את הכסף כדי
יהיה לנו חבר מורים מתאים. מנהל יס לי כבר שהוא אדם בעלה שכלה
ומבין את ילדי החכונות. האדם הזה צריך ליצור בית-ספר בעל מגמות
שונות כדי לפתור את בעיית הילדים האלה. אני יודע שמשרד החינוך
והתרבות טפין היום דפוסיה ראשונית. לאחר שנוצרו במעבדה של
תל-אביב, יש לספל בחינוך היכון הפותח בעיות סוציאליות ולא באותו
הינוך היכון הבא למלא הביעתה של הוריה, אלא הינוך היכון המטפל
בעיות ציבוריות - הינוך היכון כזה זקוק לתמיכה.

אי-אפשר להגיד חמיוח שכאה הצעקה לחנה

קמיה בחינוך-היכון, אלא צריך להסביר בעזרה יסודית שההורים
יודעו, כי בנה זכאי ללמוד בבית-ספר היכון בעל מלמות כחנאי שהוא
ממלא אחרי ידיעות מסוימות והולך ללמוד מקצוע מתאים-לו וחחמק
זקוק לו. יתכונות צריך להיות קצת יותר טוטליתארייה ולהגביל
את מספר הנוהרים לחינוך היכון אקדמאי ולהפנותה על-ידי לחץ לבית-ספר
מקצועי מפני שלא יתכן שאנו נתפס בנות שתחיינה לאחיות.

2.7.1966

סקירות על מצב בתי-ספר
תיכונים עירוניים
ברשויות מקומיות חונות.

ד"ר כסרין:

טובה כמו בבתי-ספר של בוקר. אצל-בניה יחנו קוסי אחד והוא מאחרי
כיתה י' אין להם בית-ספר מתאים. חמעה, כי חנה עומד להפתח
בית-ספר למכסטייל. אני חושב המספר מקומות קליטה שהיו קיימים
עד-עתה הספיקו. אבל אין מקומות קליטה לנערים אחרי כיתה י' חיה
להא נסיון. יחנה בתי-ספר מקצועיים רגילים לבנות כמו, הנהלה מסק
בית או רקמה. אבל לגבי בניה, חרי יחנה מקצועות הדורשים חקקה עצומה
ואין היקף יכול לקלוט אותה. למשל, דיקורציה לכל חלוצות ראווה -
הוברר ובכל חנה אפשר לסדר 10 בוגרים ואם יהיו יותר, הם יצאפיקאת
החוק. מן הצד האחר, אין אפשרות להקים בית-ספר ל-10 בוגרים.
אולי גם הממק לא יחזר בכך.

קיימת ערך בעיה של בתי-ספר מקצועיים

מהסוג הנמוך, למשל, איך לו מעניה. כל המעניה ליוח הם כבר
זקניה; או מקצועות אחרים כמו, סנדלרות או היטות. הסטרוקטורה
צריכה להיות כזו ויחנה בתי-ספר תיכונים אקדמאיים בעלי תעודת-בגרות
הנותנים אפשרות להכנס לבתי-הספר הגבוהים. אבל תלמידים היהולכיה
לבתי-ספר מקצועיים - זהו סוג אחר, מה הילדה מקבלת אחרת,
כי האוניברסיטה, למשל, דורשת יותר מדי מילדיה אלה. תלמיד טטעח
יכול אחרי חנה לעבור לבית-ספר אקדמאי.

אני רוצה לומר-מספר מליה לעובדה לאילו

איננו מקבלים עני סוציאלי והעסדרים חופסיה את המקומות הטובים -
הרכב תלמידי בתי-הספר התיכונים מסקף באופן נאמן את הרכב
האוכלוסייה בחל-אביב והוא: 30% פקידים, 15% בעלי-מלאכה, 11%
פועלים, 10% מקצועות חופסיים, 14% סוחרים וחנווניים. כל
אלה מהווים 80% המקצוע היחיד האפשר לחשוב עליו כמקצוע המונח -
עמיליה אלה הם הסוחרים, בין הפקידים רק מעטים הם עצמאיים. אולי
אנו לא יכולנך לבדוק את המצב הסוציאלי, כי איננו פקידים סומח
ואיננו יכולים לדעת לפי מה האומרים ההורים אם הם עסדרים. למשל,
אם מישהו נקרא בגאי, הרי הוא נחשב כפועל ואם חוקרים קצת רואים
שהוא מעסיק 20 פועלים, הרי הוא קבלן. יוצא אופן, כי לפי ההצעה
אין לדעת דבר. אמנה עמינו נסיונות, אבל אלה היו נסיונות סרק
למצוא צנזוס כספוי.

לעומת זאת יש לנו אפשרות אחרת למיעוטי

יכולת, למשל, עובדי העיריה מקבלים הנחה של 50%. כן יכול כל
אזרח לערער ויחנה ועדת ערעורים ציבורית המורכבת לא מפקידים, אלא
מחברי המועצה ועל המערער להוכיח, כי אין הוא יכול לסלח את'אותן
100 ל"י לחנה וניתנת אפשרות לתקן את הדבר. מסרד החינוך והתרבות
אף הוא ינותן חסיפנדיות והסטיפנדיאנטים אינם עסדרים, כי המסרד
נותן רק לאותה התלמידה המנהל בית-הספר היסודי ממליץ עליה
כמיעוטי יכולת והאחרים מקבלים תעודת עידוד.

אשר לתלומים מיוחדים אחרים - ועדי

ההורים רטאים לגבות לא יותר מאשר 10 ל"י לחנה לצרכי בית-הספר. זלחי
קרן של המנהל המוצאת לצרכי הצגה, או ביטוח תלמידים, או לתלמידים
מחוסרי יכולת לצרכי תלבושת אחידה. יחנו תלוח חד-פעמי: מלווח
חינוכי רגיל לצרכי מימון חקקות היסוד והסתתפות ההורים בהקמת
המבניה בסכום של 30 - 20 ל"י לחנה. אבל אם פקידים הגביה חופסיה
מישהו חיכול ללח, אזי הוא מלח כאילו הילד למד בבית-ספר תיכון
פרטי. ברור, כי זהו מלווח שהעיריה תחזיר לאחר 15 חנה.

אין אפשרות להפנות הורים לבתי-ספר דתיים -
כי בבתי-ספר תיכונים דתיים יחנה צנזורה דתית, לא רק אם התלמיד

3.7.1956

סקירות על מצב בחל-ספר
תיכונות עירוניות
ברשויות מקומיות שונות.

ד"ר כסיף:

מוכר, אלא בית-הספר הדתי לומר לעצמו את הזכות הבלתי-קבלה
חלמיד לאינו לומר חזרה ומצוות. לכך מגוחך לחשוב המיסתו מהפקידות
יעץ להם לפנות לבתי-ספר דתיים. בית-הספר הדתי אינו חלוי
במספר-התלמידים, כי אין הוא בנוי על-הכרח ללמוד: מוסב לו חלמידים
מועטים דתיים מאשר תלמידים רבים שאינם דתיים.

מר אילון:

אני רוצה לומר, כי הדבריה אחר נאמרו
על-ידי אנחי עיריית חל-אביב חללה ביוסוד
גם על בתי-ספר תיכוניות בכללה בארץ. כמובן שישנה כמה דבריה האנו
מכדיליה אותה לגבי בתי-הספר בחל-אביב: -

מספר הילדים במקור, אפשרות המקור
להחזיק בית-ספר תיכון וענין הסלקציה. כאן יוחביה נציגי עיריית בינונית,
מועצה מקומית גדולה ומועצה מקומית קטנה ובכולן יש בית-ספר תיכון.
חללה הראשונה שמחשורדח: לחל מה נחוץ בית-ספר תיכון בכל מקרה.
אני רוצה שאנו נראה את המציאות כפי שהיא וניקח למשל, מקרה כמו
הרצליה שהמרחק ממנה לחל-אביב הוא 40 - 30 דקות נסיעה והילדים
גרים בכל חלקי המושבה וגם למרכז המושבה להגיע זה לוקח 15 - 10
דקות. כל ילד כזה שצריך יהיה לנסוע לחל-אביב יאבד זמן יקר ושמכרר
כאן חלל יוכלו להקלט לבתי-ספר תיכוניות עירוניות ויהיה עליהם
לפנות לבתי-ספר פרטיים או ציבוריים למחצה. אזי התוצאה ברורה: רק
ילד מסכבה עשירה ביותר יוכל לפנות לבית-ספר תיכוני, אחר נוסף
ל-400 ל"י יהיה עליו לחלל גם את הוצאות הנסיעה, אם הילד הוא
מסכונה נדחת, הרי יוצא איפוא, כי גם ילד מסכבה בינונית לא יוכל
לפנות לבית-ספר תיכון.

נוסף לכך, אם אנו יוצאים מחוץ הנחה

הנחוצה אינטליגנציה, הרי המקרה איננו אחר מלראות אתה בעיה,
אף לפתור אותה. בהרצליה מוקם עתה בית-ספר תיכוני המונה 110 תלמידים
הכיחוח איננו מלאות ואי-אפשר להחזיק מורה רבים, כי זה מכביר על
התקציב. בבית-הספר בבנימינה יש רק 70 תלמיד לפני שתוחביה תובעים
בית-ספר תיכון, כי מדוע יגרע חלקה מתוחביה חדרה, למשל, רק מפני
שהם גרים במקום קטן, אבל לכן הם גם מחלמים מסיים גבוהים מפני
שההוצאות מתחלקות על מספר קטן של תוחביה וזה מחזק אתה דרישה
להקמת בית-ספר תיכון, אבל לא במכר לימוד של 400 ל"י לחנה. ברור,
כי הבעיה של המקומות האלה היא יותר חמורה מאשר בעיר גדולה. למקומות
הקטנים יש בעיות נוספות.

בחולון, יש לנו 300 תלמידים. תקציבו

הנחתי של בית-ספר זה הוא 91.000 ל"י. חכר הלימוד צע בין-200 ל"י
ל-225 ל"י. הממוצע אינו מגיע ל-180 ל"י, כי ישנה תלמידים רבים
הלומדים חינה ואחרים המקבלים הנחה של 50% ואחרים של 30% - 70%.
כל הסטיפנדיואנטים הממסלחיים מוחיפיה לסטיפנדיה 50 ל"י לפי החלטה
של מועצת העירייה. יוצא איפוא, כי אני מגיע למוצע של פחות מ-180 ל"י.
זאת אומרת, כי עיריית חולון מחתפת בלמעלה מ-140.000 ל"י לחנה
בחלציב בית-הספר. כל ילד עולה 130 ל"י לחנה נוסף על חכר הלימוד שהוא
מחלה. הייתי מוסיף ואומר, כי אפילו הבנין הראשון של בית-הספר
אינו כלול בחשבון זה, עתה זה כן כלול. דבר זה עובר כחוט
הגני ברלויות מקומיות רבות. אמנם ישנן רשויות מקומיות כאלה
המסתפקות במהן סטיפנדיות עירוניות וחמיכה בבתי-הספר התיכוניות,
כמו, בחיפה ובזה יצאו ידי חובתה לעומת זה אותן הרשויות המקומיות
המקיימות חינוך תיכון רובצת עליהם מעמסה כבדה.

סקירות על מצב בחל-ספר
חיכוניות עירוניות
ברשויות מקומיות מוגנות.

מר אילון:

אצלנו גם לאיכולה להיות בעיות הסלקציה
כמו בחל-אביב. אני סומע בוועד החינוך ודוקטור בן-יהודה אומר
שהם מקבלים את העודף. אבל לחל-אביב יש לאן לסלוח את הילדיה.
בחולון איך עוד גימנסיה פרטית או ציבורית שהילד יכול לומר מאה
אין מקבלים אותו לגימנסיה העירונית הוא הולך לגימנסיה אחרת.
המועצה אף העירייה חייבים לקבל כל ילד ספוגה ולא יכול להיות אותו
צנזר מקיים בחל-אביב, כי אינני יכול להגיד לתורה שיסלחו
את הילד למקום אחר, מדע יגרע חלקו של ילד זה מילד אחר?
יוצא אצפוא, וכל הילדיה בחולון חרוציה ללמוד בבית-ספר חינוך
הממלאים מינימום של תנאים - אני חייב לקבלה ואני מקבל, זוהי
עובדה. אין כל חוק סמחייב, אבל אני מקבל. רשויות מקומיות אלה
קלטו עליהן בממדיה הרבה יותר גדולים מאשר הערים הגדולות. גם את היינו
רוציה ללכת לפני צנזר של ידיעות, ההרכב הסוציאלי והעדתי של יסודייה
אלה מחייב או תנו לאפשר לתוסבז הסכונות הנחשלות, לילדיה מהבתי
הנחשליה להגיע לבית-הספר. את נקייח צנזר, הרי לגיע למספר הרבה
יותר קטן, נגיע רק לזכבה דקח מאד, כי הוותיקים מהווים ביחוביה
אלה דק 25% ויש מקומות דק 10% והרוב הגדול הם בני העליה החדשה שבאה
בחניה 1949/50.

זוהי בעיה המקשה עלינו לה מבחינה כספית,
כי הוריה אלה איננה יכולים לחלח את חכר הלימוד הקייה ומן הצד האחר
מחפיעה על רמת בית-הספר החיכונ. אינני יכול להגיד, פו הרמה אצלנו
יכו לה להטמה בקפדנות בהתאם לדייעות ולצנזר ברור, כי זוהי
מעמסה כספית הרובצה עלינו. את יושבת כאן ועדת החינוך והתרבות הרי
עליה לדעת, כי העניין לא ילך-הלאה. יש בינינו אנשים הרוציה
לפרוק עול ואומדיה שהם סוגרית את בית-הספר. אנו יודעים, כי
ברעננה נסגר בית-הספר. אולם ברור, כי אין בכוחנו לסאת זאת.
אני בכלל מפקמ את אנו מקבלים את אותן 5 לוי לילד שמקציב המסדר.

לדעתנו, את הממשלה חושבת שהינו
חיכון זוהי בעיה חיס לחה עליה את-הדעת וצריך לעודד חינוך זה, הרי
לא יתכן להטיל את כל הבעיה על חכר הרשויות המקומיות ועל ההוריה בלבד.
כי אחת מהסתיות: או סנסגור את בחי-הספר, או הנגיע-לחכר לימוד
כזה-שממילא יסגור את דלתות בית-הספר בפני ילדיה חידה לא מסגת
לילה 400 לוי לחנה.

לכן על הממשלה לכדוק את הדבריה ולאחר
חקבע, כי במקום מסוייה יש צורך בבית-ספר חינוך היא חייבת לסאת
ב-50% מהוצאות ההוראה של בחי-הספר החיכוננייה מפני שבתי-ספר דרוסיה
למדינה באיזור זה, או בעיר זו, או במקום פלוני אחר.

מר אילון:

אני מודה לוועדה על רצתה לסמוע אותנו.
אני חושב, כחה חדאגו והחליטו
החלטה מאד חיובית בקשר לחינוך היסודי, הרי טוב שלא יעשו אחרת
כלפי החינוך החיכון. בבנומינה מנה הילוב לפני קוח-המדינה 1200
נפשו והיוה 5000 נפשו ועליה לחשוב ברצינות ידע לקייה גם חינוך
חיכון על-מנה לא לחה אפשרות, או אפילו פתאון-פח למייהו לומר
סהדא עוזב את המקום מחוה חאין חינוך לילדיה. אני יודע, כי לא
פעל עזבו מופתות את בנימינה מפני שלא גיחן חינוך חיכונ לילדיה.
בית-הספר זה מחמס בבית-ספר אזורי, כי מחוך 67 הילדיה חלומדיה חה
מחציחה מזכרון-יעקב, נבעת-עדה, עטליה, מועצה מקומית חוף הכדמל,
בפרדס-חנה וסנץ בית-ספר חינוך חקלאי ולא כל הילדיה בני החללאיה
רוציה ללמוד חה. לכן, כדי למנוע עזיבה וכדי למנוע קטייה מהחיכון
החיכון וכדי להגדיל את מספרה של בני בנימינה היינו צריכים לפתוח

3.7.1956

סקירות על מצב בתל-ספר
חיכוניות עירוניות
ברשויות מקומיות חונות.

מר אלון:

בית-ספר חיכון בבנימצנה ולומדיה כל כ-30 מבני בנימצנה. בלתי-ספר
יכול לתת חינוך לאותם ההורים שאינם יכולים לשלוח את ילדיהם מחוץ
למקום.

מכחימות יכר הלימוד אצלנו מגיע

ל-300 ל"י, ועם החוספת האחרונה ל-350 ל"י לילד. לשנה זאנו מגיעים
עד אפ"ל. יתנו לנו 6 תלמידים מילדי המעברות שאינם מחללים דבר וכן
חושבים אחרים שאינם יכולים לחלל דבר. לכן אנו רואים בעין יפה
ובתוספת דאגה חנועה נכבדה זו תעשה מאמץ עליון להעביר בכנסת חוק,
אחר אם לא יהיה חובה, הרי לפחות ייעשה בהסתתפות הממחלה. לדעתנו
התועלת מהמדינה תקבל על-ידי הגדלת מספר תלמידי בתי-הספר החיכוניות
והגדלת מספר המסיימים אינה פחותה מזו של הישוב המקיים את בית-
הספר החיכון.

יצחק ברצוני לענות לאלה ששאלו פעם

הר הפניה להעבר, חבר-הכנסת רוקח, מדוע לא לאפשר פתיחת בתי-ספר
חיכוניות? בישוב גדול הדבר ניתן להעשות. אבל בישוב קטן זה כרוך
בסכר לימוד כה גבוה. לכן לא תבוא כאן יזמה פרטית, אלא כאן יש
הכרח לעזרה מאמץ ציבורי.

הרשויות המקומיות פונות בכל לחון של

בקשה להבטיח את העזרה בזמן הקרוב ביותר והממסלה ומשרד החינוך
והתרבות חייבים לבוא לעזרת מוסדות החינוך ברשויות המקומיות.

ד"ר ריבלין: אם להגדיר במסמט אחד את המצב, הרי עיריית

נתניה עדיין מחוללת בכל כוחה להחזיק מעמד
בספת החינוך החיכון שהכריזה עליו בחינוך חינוכי. לשם הסוואה,
יש לנו 535 תלמידים בסני בתי-ספר חיכוניות, פרט לבית-הספר המקצועי
אורט שאנו בסותפות אחר, הסמינר ובית-ספר תיכון של עדב. את מסוויח
את נתניה לתל-אביב הרי נתניה היא 10% מתל-אביב לגבי דלת החינוך;
ויוצא כי בחינוך החיכון בהסוואה אליה אנו 20%, או קצת למעלה
מזה.

בעיית הסלקטיביות בין התלמידים למעשה

אינה חיונית, אף-על-פי שהלכה יסנה תקנה הקובעת שתלמיד יכול
להתקבל אם יש לו ציון ממוצע של כמעט טוב בבית-הספר היסודי ו-50
נקודות בבחינה הפסיכו-טכנית. אבל זה רק להלכה. בסנת חס"ז
קבלנו את כל התלמידים. השנה ניסינו להקפיד יותר, אבל התנאים
הם כאלה שמחוך 225 תלמידים שנרשמו לכלחה ס' פסלנד 3 ואני חושש סג
אלה יתקבלו. אני אומר, חוסס, כי הם כבר פסולים מכל הסויות וקשה
לרעת מה כאן יהיה.

בבית-הספר על חס סטרנציתובסק הקימה 14

סנה אנו סובלים מה את סכל הפרובינציה בקשר לחאלה המוריה; ואם
לנתניה אין גוהריה מוריה וקשה להסדגה, אני מתאר לעצמי מה קשה
המצב בבנימצנה; את באיח-כבר מוריה, אזי הם מצוינים הנאים סהו נים
מאד ואי-אפשר להגיד עליהם שהם מהסובים שבמוריה. אחוז המוריה
הבלתי מוסמכים מגיע ל-50, עוד לפני נתינת הדרגות האקדמיות,
והתוצאות מוכרחות להסתקף אחר-כך בבחינות הכגרות וברמת הלימודים.
אף חוטר הסלקציה ההיא-הכודית, כי אי-אפשר לעשות סלקציה בעיד
כמו נתניה ואנו מקבלים את כל התלמידים - גם זה גותן את א תותיו.

נוסף לכך המוריה שלנו עובדים יותר מדי,
הרבה יותר מן המוחר, הם עובדים 44 שעות בשבוע, פלומר, הם עובדים

3.7.1956

סקירות על מצב בתי-ספר
תיכונות עירוניות
ברשויות מקומיות חונות.

ד"ר ריבלין:

קרוב לזמני מסרות. אחת יכולה לחאר לעצמכה מה רמת הלימודים
ויעילותם של המורים? עד כמה ולא ננסה להלכה בנגע זה, אלו מוכרחים
לחנע מפני האין מורים במידה מספקת ביחוד במקומות הקטנים.

אנו מקבלים גם ילדי חוץ כ-30% מהילדים

אינה בני נחניה - דבר זה מספיק/לל אופי הלימודים מצד אחד,
ומן הצד האחר גם על החקצים. בחנת חמט"ז לקחנו בממוצע מילר בן נחניה
95 ל"י ומילד מחוץ לנחניה - 206 ל"י. אצלנו עולה ילד קצת פחות
מאשר בתי-אביב, כלומר, אפוא לו בין איזה מעטסה רובצת על עיריית
נחניה בתי-ילד מהחץ מילר רק 205 ל"י ועו לה לנו 350 ל"י.

הסטיפנדיות אצלנו גבוהות ומנצלים אותן מיצר לימוד. רצב הילדים מבני
המקבלים סטיפנדיות אינה מסלמה מאומה. אם הילדה אינה בלי נחניה,
הרי בשנת חמט"ו קיבלנו בהספעת חברי-כנסת ילדיה מחבות-צד ומפרדסיה
בזכר לימוד של 60 ל"י לחנה. כן קיבלנו תלמידים למכינות של
הסמינר אמוחזקות על-ידי העירייה ותלמידים מזכרון-יעקב ומחדרה נחקבלו
בזכר לימוד של 170 - 100 ל"י לשנה.

נחניה

אינני יודע מהו המנהג במקומות אחרים.

אבל אצלנו נוחתה העירייה נוחת להקן המקובל של העוה-הוראה 8 פעות
לוחסות בשכונת. אלה 5 דבריה המסחרים מאלהה. אם נניח עכוד
היקוני חיבוריה נוחתה חלונה או אין נוחתה. הרי אנו נוחתה דמי
המתנה באוטובוס כפיצוי להמתנה. לכן עשו צותנחת עוה-הוראה אחת
לנוטא ופעו אחת לחיחה עם ההורים - כל זה הוא מצב מעורער ואין
בענין זה תקנות ברורות.

החקצים שלנו בחנת חמט"ז הגיע ל-145,000 ל"י

לחני בתי-הספר התיכוניים המונים 535 תלמידים ו-19 כיתות בתוספת
כיתה מכינה ובחקצים זה מופיע בסכום של 225,000 ל"י לחינוך בכללו.
לסמינר ישנה הקצבה של 3000 ל"י. - כל זה מדובר נטו.

ישנה נקודה נוספת חסמה לבררה והיא:

יש ניגוד עבהיל בין הוצאות לחניה לכיחה, ולא עלינו על ממוצע של
29 תלמידים וזאת לאחר מאמציה לצמצם את מספר הכיחות לבין הצ'וד
הניתן למעברות וריהוט. אני מוכרת להגיד שקיוויתי להרבה יותר
לחץ מצד מחדד החינוך והתרבות על העירייה מאת כיחה עולה 8000 ל"י,
יש לו בטיח סכום זה למעברות מחדד החינוך והתרבות צריך היה להתערב
בענין זה דרך הפיקוח. אולם אין פיקוח מספיק והפיקוח אינו נמצא
במקום במידה מספקת, יש ועוברות סלוח חניה בלא מספק חנכנס למקום.

היו"ר ס. פרסיץ:

אני רוצה לסאול: א) מהי מדיניות

העירייה לגבי האזרחים, ולעיקר בעיריית
תי-אביב ומה השאלה עומדת בכל חריפותה, כי אין עיריית גדולות אחרות
שהשאלה צצה בפניהן כמו בפני עיריית תל-אביב. אולם מה ענין ההפליה
בין אזרח לאזרח. העירייה לא בנתה בתי-ספר תיכוניים-עירוניים בחציל
כל האוכלוסיה, אלא יוצא שהעירייה קבעה מספר מסוייה מכל האזרחים
היא מקבלת ומספר אחר של אזרחים מפלה, ולאן דווקא מהסכבלת הסוציאליית
הזקוקות לך, אלא בין הילדים ועוטיה סלקציה ומסדרים אותם בתנאים
טובים יותר וזולים יותר בבתי-ספר עירוניים.

דוקטור כסוף אמר סדוקטור בן-יהודה טוען

על השארת הנמוטות לבתי-הספר הציבוריים ואין זה כעעקתו. אבל לאמיתו
של דבר אנו למדיה, כי המצב חמור יותר מבחינת ההפליה בין אזרח
לאזרח מבחינת ההכדליה בין תלמיד לתלמיד; ולאמיואן של דבר לוקחים
אח השמנת ומעבירים אותה לבתי-ספר עירוניים. האם העירייה חלוצית
סזוהי פוליטיקה נכונה ואיך היא יכולה להצדיק עצמה בפני האזרחים כוליה?

3.7.1956

סקירה על מצב בחי-ספר
תיכונות עירוניות
ברחובות מקומיות שונות.

היו"ר ד. פרויץ:

נציגי חבר הסלטון המקומי ביחס לגבי
החינוך התיכון הראו רצון להרחיב לפתרון הבעיה. אולם האה"אצ"א
המעסה לא התעוררה הסאלה מבחינת דמת החינוך ומבחינה כלכלית למצוא את
הפתרון על-ידי מאמץ מחוקקי האה לא קל יותר לפתור את האלת בנימינה,
חדרה ופרדס-חנה על-ידי הקמת בית-ספר על-יסודי בעל מגמות שונות הכווי
בראוי על תילץ ולא יהיה לה לחץ של מוריה עם דקדוקי עשירות הדורסים
הנאים לנוחדיה, כמו, השלוח דמי-המתנה. ולהסתפק בצוריה מן
הנמדחות, אלא אפשר יהיה לבנות את הדבריה באופן מתאים יותר; והעיריה
החלה דמי הסעת הלמידיה ממקום למקום לאוכלוסיה הזקוקה לכך, כי הרי
זה יכול מבחינה כלכלית לחסל הקלח ומן הצד האחר - לתרום תרומה
חשובה לרמת בית-הספר? האה נתחחה את עמדתה בענין זה?

י. רפאלי:

בעקבות האלחה של חברת-הכנסת פרסיץ רציתי
לשאול את נציגי חבר-הסלטון המקומי:
האם במקומות הקטנים המקיימים בית-ספר תיכון ישנה הוריה המסיבה
זו אך אחרת, ננית, מפני רמת בית-הספר השולחיה את ילדיה למקומות
אחרים, ומהו האחוז? כי הרי דוקטור דיבלון דיבר על כך הבנאניה?
הרמה אינה שחביעה את רצונו וישנה בוודאי הוריה היודעים זאת.

מר אלון אמר, כי בבית-ספר התיכון במקום
לומדיה כ-30 הלמידיה מבני-בנימנה, צראה לל, כי על אוכלוסיה של
5000 נפש זה מעט מאד. האה ישנה הוריה השולחיה את ילדיה מחוץ
למקום?

האלתי לנציגי עיריית תל-אביב: הכל
יודעים, כי המצב איננו נורמאלי והולכה ונוצריה הני סוגי בחי-
ספר עירוניים וצבוריים או פרטיים. גח' בתי-הספר הפרטיים מחלכטים
בקטייה עצומה, מה היתה דעתכם להצעת פתרון כזו? כל בתי-הספר
הצבוריים עובריה לעיריה ואז יח לחלק את האמצעים ביניהם? אני
מבין, כי העיריה אינה יס' לה לישול. על עצמה אחריות כזו לענין,
כי אין לה פשרות הקציביות. אבל אוחו הסכום שהיא מקציבה היתה מחלקת
בין כל בחי-הספר הללו ועל-ידי-כך למנוש אותה הפליה עליה דיברה
חברת-הכנסת פרסיץ, ולא רק הפליה, אלא סכנה של התמוטטות. מה
דעתכם על אפשרות כזו?

ח. מגורי-כהן:

אמר לבית-הספר היסודי בסכונת התקווה
שהלמידיו אינה יכולים להחקבל לבית-
ספר תיכון עירוני. האה הגורה כאן האה חברת-סוציאלי, או לבכל
פרברי העיר במקומות חוציה בארץ סובלית. מחוסר מוריה מוסלכיה,
כי למעשה להלמידים ישנה צינניה טוביה ובסופו של דבר אין הם יכולים
להחקבל.

ד. צברי:

מסתבר, כי מכסימות שכר הלימוד בבית-
ספר תיכון עירוני מגיע ל-195 לשי
לחנה. אולם בחי-ספר אלה הוקמו כדי לחקל ולעזור לאזרחיה ללמוד
בבחי-ספר תיכונות והנה כונניה את בית-הספר על לחכר לימוד. האה זוהי
המטרה חביה-ספר תיכונן עירוני צריך למלא? האה-המיד זה מוצדק? הן
בחל-אביב ישנה הוריה בעלי יכולת ובניהם עחלמיה רק 195 לשי לחנה -
האה זה מוצדק חילד אחר אביו יס' ל-לחה גח 300 לשי מחלה רק 195 לשי
כמו חילד הזקוק? או לויפך, אוחו ילד חבא מהפרבר הוא צריך לחלה
400 לשי לחנה? האה לא נכון היה גח כאן שדר דירוג של בעלי יכולת,

3.7.1956

סקירות על מצב בחי-ספר
תיכונות עירוניות
ברחובות מקומיות שונות.

ר. צבלי:

כי בחי-ספר טוב יחסנה אפשרות לציד-בכל הדבריה הנחוצה ואין ספק
קחייה כמו יחסנה בבחי-ספר ציבוריות. האם אי-אפשר לדרוש סכר
לימוד מבעלי יכולת ולתת את זה לאחרים האינם יכולים לחלף?

י. רוקח:

האם הסוכנות אינה מסתמכת בחקציב
החינוך התיכון?

היו"ר ט. פרמיץ:

על-ידי הטיפנדיות יחסן סניס וגי
סטיפנדיות כאלה שהממסלה נוחת
וכאלה מהקרן המשותפת של הסוכנות והממילה, המיועדת בעיקר לילדי
פוליה.

י. רוקח:

האם ממרד החינוך והתרבות אינו חלף
להקפיד על הקמת בחי-ספר תיכוניות? כי
מנציג עיריית נתניה האיך להם מעבדות והם מקבלים
רק 95 ל"י לשנה בו בזמן שבהרצליה לוקחים 250 ל"י לשנה ובחל-אביב -
190 ל"י.

מ. אבירור:

רק 50% מבחי-ספר הם מוכרים, היתר אינה
מוכרים.

ד"ר כדורי:

אשר לפוליסה של העירייה לגבי החינוך
התיכון ולעובדה שאנו מסאיריה לעמנסיות
הפרטיות את הנמוכות - לדעתי, אין זה דבר רצוי שכל ילד הרופה
בחינוך תיכון חייב לקבלו. צריך להיות איזון אינומות מכויות הקובע
אם ילד ראוי לחינוך תיכון או לא. יחסה הורה חזה אצלה ענין של
מסורת והח רוציה לתת לילדיה חינוך תיכון. העירייה מקיימת את
החינוך התיכון מכחפי הציבור-כולו ודל לתת סיפוק לכל דיכפיון. אבל
אין זה כלל בל יעבור והדבריה מוצאים את מקומה הנכון אצלנו. יעיד
דוקטור אבירור, כי תוצאות הבחינות של בחי-ספר התיכוניות
חלנו טובות יותר וזהו מה שאנו רוצים להגיע אליו.

חימו לב, כי אלו הנמירה בבחי-ספר
תיכוניות עירוניות קטן מאחר בבחי-ספר פרטיות. אצלנו הנחיה אנה
ע לה על 30% ויש הבדל עצום בינינו לבין בחי-ספר הפרטיות או
הציבוריות למחצה. יחסן כאן סיבות שונות, כי ילד שהלך לקבל
חינוך תיכון ובמידה שהוא מוכשר, הרי הוא לא יחלה אף לא פרוטה
אחת. עוד לא היה מקרה של ילד שהגיע למדיה הדרושה ועמד
בבחינות הפסיכו-טכניות ולא יתקבל. כמובן שאם בא ילד וציוניו
נמוכים והבחינה הפסיכו-טכנית הדכיחה, כי אין הדא ראוי לקבל
חינוך תיכון, אין-הוא מחקבל גם אם הוריו עירייה ובעלי יכו לת.
יש יח כאלה מחקבלים לגימנסיות הפרטיות ואז הנמירה מגיעה ל-60%.
בדרך כלל אנו פותחים כיתות די גדולות מתוך ידיעה שבסופו של דבר
נוכל להגיע למספר הנכון מפני שהנמירה היא 30%. איננו צבדילים
בין אדם לאדם. במסיה יחסה פרוגרסיה, אבל לא בחירוף ואם מצבו
הסוציאלי של ילד אינו מאפשר לו ללמוד, הוא מקבל את החינוך התיכון
המלא.

אחר למאלתו של חבר-הכנסת מגורי-בהן -
לא אנו קובעים את המורים לבחי-ספר היסודיות. אבל אני מחוכנע

3.7.1956

סקירות על מצב בתי-ספר
תיכוניים עירוניים
ברשויות משוטות שונות.

ד"ר כדורי:

שאלין כגון כל הפליה, הילדים מסכנות התקווה אינם מתקבלים על ספר
חוסר יכולת כספית, אלא מפני שלא הגיעו למינימום הדרוש. יש לבנו
תלמידים רבים סיפור, שכונת התקווה, שכונת ספירא ויד המעביר,
בפרטורציה של האוכלוסיה הם אינם רבים. אבל אין זה מסיבות שאנו
מסרבים לקבלם מתוך חוסר יכולת.

ד"ר כספי:

על טענותיו של דוקטור בן-יהודה אני שומע
בכל ועדה. בתל-אביב ישנו מחזור של
3400 תלמידים מתוכם קיבלה העיריה 800 תלמידים לבתי-ספר תיכוניים
אקדמאיים. זהו רבע מכל המחזור ואנו ניתן להם את התנאים הטובים.
אנו טוענים שאין צורך אין טעם שעוד ילדים ילכו לבתי-ספר תיכוניים
אקדמאיים. אם הם רוצים ללכת - הם יכולים לעשות זאת על חשבונם
הפרטי. אלה שראויים לכך מתקבלים. אלה שאינם ראויים להיבנות תיכון
אקדמאי יכולים ללכת לבית-ספר שבח או בתי-ספר אחרים. העובדה שקיים
בית-ספר תיכון אינה מוכיחה שהוא דרוש לציבור. הציבור זקוק לכך וכך
בוגרים לאוניברסיטאות, או לקצינות והם מתקבלים למוסדות טובים, ואם
מתקבלים, נביח, 100 ילדים לביתה ס' המכסימום מהם צריכים להגיע
לכיתה י"ב ואחרים צריכים ללכת בדרך טובת המקום דורסת אותה.

אשר לשאלה אם נלצים את כל החינוך התיכון -
הרי אין כל צורך בתל-אביב יהיו מספר כה גדול של לומדים בבתי-ספר
תיכוניים. במקומות שונים בעולם, נביח, באנגליה אנוטר סנהל מחלקת
החינוך שאצלם היחס הוא 1:8 בין הילדים ההורכלים לבתי-ספר תיכוניים
לבין ההורכלים לבתי-ספר מקצועיים. זאת אומרת שיסנן שם ה"מודרן סקול",
אבל אין זה טוביל ל"איטן" או ל"קמברידג'". סידרו להורים אם כי בניהם
אינם מתאימים לחינוך תיכון ללמוד שם. וזאת, כאילו היו לומדים להם
ללכת לבית-ספר מקצועי. לו היו אומרים לדוקטור בן-יהודה להפוך את
הגימנסיה לבית-ספר מקצועי לא היה מסכים לכך. נכון הדבר ל"איטן"
מתקיים על חשבון משלם המסים, אך אלה הם אותם האנשים, הרוצים ללמוד
על "פבליק סקול" מסויימים כדי ליצור מעמד של יצרנים, מעמד של
אינטליגנציה, אבל באותה מידה זקוקים אנו לבית-ספר שבח וכמו שהמסרד
תוסך בגימנסיה הוא צריך לתמוך בעיריה הנושאת את המוסדות האלה. זוהי
מעמסה גדולה וגם העיריה תצטרך לקחת תשלום גדול יותר או לסגור כיתות -
שני דברים האלה אינם טובים. דבר זה נוגע בעיקר לחינוך המקצועי, כי
הוא יקר יותר. לכן מבלי שהממשלה תכנס בעבי הקורה ותקבע בחוק חינוך
תיכון שילדים כאלה וכאלה יקבלו חינוך תיכון והיתר יקבלו זאת על
חשבונם הפרטי ולהקים גימנסיות פרטיות שאין להן תביעות איבוריות.

מר אילון:

אשר לבתי-ספר אזוריים - הבעיה לא תפתר
על-ידי כל מקום ומקום, כי המקום עומד
בפני לחץ תושביו והכרח המציאות שלו. אבל אילו היה מסרד החינוך
והתרבות גורם יותר מרכזי בחינוך העל-יסודי מכפי שהנו ממסרד היה לווסת
זאת ברזח הדברים של היושבת-ראש. דעתי הפרטית שאין צורך להקים
בתי-ספר קטנים אלא בתי-ספר גדולים. אבל אז בית-הספר מוכרח להיות
גורם ברזח שאני הצגתי את הדברים בתחילה.

הינו"ר ש. פרסיץ:

חברת-הכנסת נצר פנתה וביקשה לגל את
הישיבה מחר.

י. רפאלי:

אני תוסך בהצעה זו.

הינו"ר ש. פרסיץ:

הישיבה מחר לא תתקיים ואני מודה לכולכם
על הרצאותיכם.
הישיבה נועלה בשעה 13.00.